

SKAUT

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

ROZKAZY, LISTY OKÓLNE I KOMUNIKATY
RADY I KOMENDY Z. H. P. NA WSCHODZIE

IRAN — AFRYKA — INDIE —
— EGIPT — PALESTYNA

ROK. I.

NR. 5/6.

List Okólny Rady Z.H.P. n/W. Nr. 4.
z dnia 25. III. 44. r.

Rada Z.H.P. na Wschodzie na posiedzeniu w dniu 15 marca 1944 r. stwierdziwszy, iż uchwalona przez Naczelny Komitet Wykonawczy Z.H.P. w Londynie deklaracja w sprawie zachowania wolności i integralności Rzeczypospolitej z dnia 26. II. 1944 r. jest całkowicie zgodna z opinią, której Związek Harcerstwa Polskiego na Wschodzie niejednokrotnie dawał wyraz w uchwałach i w czasopiśmie Skaut.

Rada postanawia:

- 1) Uchwałę powyższą N. K. W. w Londynie przyjąć za swoją.
- 2) Przekazać jej treść członkom Z.H.P. n/W. do wiadomości.

Wiceprzewodniczący Rady Z.H.P. n/W.
— Szadkowski Zygmunt, hm.

DEKLARACJA.

Komitet Naczelny Związku Harcerstwa Polskiego na zebraniu plenarnym w dniu 26 lutego 1944 r. jednogłośnie uchwalił następującą deklarację.

Harcerstwo Polskie jest nierozdzielnie związane z dobrym i złym losem

Rzeczypospolitej, której stanowi część integralną.

Harcerze w ciężkich latach pierwszego dziesięciolecia istnienia ruchu walczyli o wolność Narodu i niepodległość Rzeczypospolitej, stając „w pierwszym szeregu tych, którzy odważyli się sięgnąć po zaszczytne miano żołnierzy Niepodległości.“ Przez dwa następne dziesięciolecia wnosili swój radosny trud do dzieła budowy wskrzeszonego Państwa. Od pięciu lat na każdym, dostępnym sobie posterunku, znowu walczą o odzyskanie wolności i niepodległości Polski.

Zawsze, gdy wchodzi w grę żywotne interesy Rzeczypospolitej, Harcerstwo przyjmuje wobec nich czynną postawę, określa swoje stanowisko i podejmuje odpowiednią akcję, działając na terenie własnej organizacji i polskiego społeczeństwa, a — gdy tego zachodzi potrzeba — także na terenie obcym.

Polska podjęła walkę w obronie swej wolności. Wynikiem zwycięskiej wojny, w którą niezachwianie wierzymy, ma być nietylko Niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej, ale taki porządek Europy i Świata, który — opierając się na zasadach moralności chrześcijańskiej, braterswa i wzajemnej współ-

pracy narodów — gwarantować im będzie wolność i niepodległość.

Od pewnego czasu zaczęto głosić zasady, sprzeczne z wyżej określonymi celami wojny Polski i jej Zachodnich Sojuszników, posuwając się aż do brutalnych projektów rozbioru Rzeczypospolitej.

Harcerstwo uznaje za konieczne w tym momencie stwierdzić:

Zdajemy sobie doskonale sprawę z wyjątkowo ciężkiej sytuacji Polski w tej wojnie. Zwycięstwo możemy wnieć odnieść tylko wówczas, o ile ani na krok nie odstąpimy od zasad, w imię których weszliśmy do wojny zarówno my, jak i nasi Sojusznicy. **WIARĄ I WOLĄ NARODU JEST ZACHOWANIE PEŁNEJ WOLNOŚCI I INTEGRALNOŚCI RZECZYPOSPOLITEJ.**

Wierzymy przy tym, że pełny i wolny rozwój narodów, które wchodzą w ramy Rzeczypospolitej i dobrowolny ich udział twórczy w życiu Państwa, jest podstawowym warunkiem słusznej i szczęśliwej jego przyszłości.

To jest nakazem i wytyczną dla naszej służby Polsce.

Postanawiając określone wyżej sta-

nowisko Harcerstwa w sprawie wolności i integralności Rzeczypospolitej przekażać:

— wszystkim członkom Związku Harcerstwa Polskiego, gdziekolwiek się oni znajdują,

— polskiej opinii publicznej oraz Władzom Rzeczypospolitej Polskiej,

czynimy to nietylko dla podania im do wiadomości naszego stanowiska, ale także dla zadeklarowania, że — jako ruch młodych, stawiających sobie za zadanie służbę Bogu, Polsce i bliźnim — podjęliśmy na dostępnym nam odcinku polskim i międzynarodowym *na wyższym wysiłku w celu zrealizowania określonych wyżej zasad.*

POSIADAMY NIEZACHWIAĄ WIARĘ W NIESPOŻYTE SIŁY ŻYWOTNE NARODU, KTÓRE SPOWODUJĄ, ŻE NIE PRZETARGI DYPLOMATYCZNE, ALE WOLA I CZYN NARODU PRZYWRÓCĄ RZECZYPOSPOLITEJ NIEPODLEGŁOŚĆ W RAMACH NIEUSZCZUPLONYCH JEJ GRANIC.

Komitet Naczelny
Związku Harcerstwa Polskiego.

Palestyna, 12. IV. 1944 r.

ROZKAZ L. 41.

Stwierdzam, iż imieniem Związku Harcerstwa Polskiego na Wschodzie przedstawiciele Rady, Komendy Z. H. P. n/W. oraz młodzież Chorągwi Palestyńskiej wzięli udział w Wielki Piątek w uroczystościach Drogi Krzyżowej w Jerozolimie, niosąc pamiątkowy krzyż od stacji VIII do IX.

Udział Harcerstwa w nabożeństwach i uroczystościach został zorganizowany na intencję szczęśliwego powrotu do Kraju i odbudowy Z. H. P. w Polsce.

Duszpasterstwo katolickie w Jerozolimie na pamiątkę tej uroczystości zao-

fiarowało dla Z.H.P. krzyż z relikwią skały grobu Chrystusowego.

Komendant Z. H. P. n W.
—/ Sliwiński Jeremi, hm.

Palestyna, 15. IV. 1944 r.

ROZKAZ L. 42.

1. Ekipy wizytacyjne.

Celem organizacji i wizytacji pracy harcerskiej na terenach Iranu, Afryki, Indii i Palestyny oraz związania ich z całością prac Z. H. P. na Wschodzie, na podstawie zgody Dowódcy Armii Polskiej na Wsch. na czasowe odkomenderowanie instruktorów — żołnierzy do

prac harcerskich, zgodnie z decyzją Dha Przewodniczącego Rady Z. H. P. na Wschodzie mianując:

1) ekipę wizytacyjną dla Afryki w składzie:

Wizytator: — hm. Dr. Szyryński.

Instruktorzy: — hm. Brzeziński J,
— phm. Koziol Ignacy,
— phm. Rzędzian Romuald,
— phm. Słowikowski
Zenobiusz,

z tym, że w zależności od warunków pracy ekipa dzieli się na dwie równorzędne w składzie:

a) dla Ugandy, Tanganyiki i Kenji:

Wizytator: 1) hm. Dr. Szyryński
Wiktor.

Instruktorzy: 2) phm. Koziol Ignacy,
3) phm. Rzędzian
Romuald.

b) dla Rodezji Południowej i Północnej:

Wizytator: 1) hm. Brzeziński J.

Instruktor: 2) phm. Słowikowski
Zenobiusz.

2) Dla Indii:

Wizytator: 1) hm. inż. Pancewicz
Bronisław.

Instruktor: 2) hm. Peszkowski.

3) Dla Iranu:

Wizytator: 1) hm. Sylwanowicz
Kazimierz.

Instruktor: 2) phm. Partyka Eu-
geniusz.

4) Dla Palestyny:

1) Hm. Żurómski
Józef,

2) Dha Sadowska
Helena,

3) Dha Gojlik Ja-
nina.

5) Dla prac w Komendzie Z. H. P. n/W:

1) hm. Niewiadomski
Bronisław,

2) dz - harc. Panek
Stanisław,

3) phm. Seweryn
Władysława,

4) Druhny: Szabłow-
ska Wiesława,

5) Głodek Rozalia,

6) Horbaczewska Ma-
ria.

II. Wytyczne prace dla ekip.

Zatwierdzam według załącznika do niniejszego rozkazu wytyczne prace dla wizytatora i instruktorów.

III. Anulowanie.

Anuluję pkt. 1. rozkazu L. 22. z dnia 2. IX. 43 r. w sprawie ekipy wizytacyjnej na Iran.

C Z U W A J !

Wiceprzewodniczący Rady Z.H.P. n/W.
—/ Szadkowski Zygmunt, hm.

Komendant Z. H. P. n/W.

—/ Śliwiński Jeremi, hm.

Załącznik do rozkazu L. 42.

z dnia 15. IV. 1944.

Wytyczne prace dla wizytatorów Komendy Z.H.P. n/W.

(Podstawa: Rozkaz L. 22 pkt. 1. z dnia 2. IX. 1943.)

W związku z wyjazdem grupy instruktorów na tereny uchodźcze celem organizacji i wizytacji pracy harcerskiej w Iranie, Afryce, Indiach i Palestynie, ustalam, co następuje:

I. Zadania.

Wyjazd grupy instruktorów do odległych ośrodków pracy harc. na Wsch. ma zadanie jaknajbardziej związać je z całością prac Związku, ustalić stany organizacyjne i nawiązać bezpośrednie kontakty z Komendą ZHP na Wschodzie. Dlatego wizytator i instruktorzy muszą się zbliżyć do

młodzieży, żyć się z nią, poznać jej radości i smutki, niedole i żale, poinformować ją, jak na innych terenach dzielnie sobie radzi bracia harcerska, nie wyłączając tych, którzy już pełnią służbę w szeregach Armii Polskiej. Muszą stać się niezastąpionymi doradcami hufcowych, drużynowych, zastępowych i wodza zachowawczego.

Brak odpowiednich podręczników i pism harcerskich zmusi wzytatora i instruktorów do szerzenia nowych pomysłów i chwytów metodyki harcerskiej, dając żywy przykład pracy instruktorskiej.

W szczególności wzytator i instruktorzy będą:

a) pouczać o sposobach układania i realizowania programów prac na wszystkich szczeblach organizacyjnych, pouczać o sposobach wykorzystania w pracy dostępnej literatury harcerskiej,

b) urządzać kursy dla podharcmistrzów, drużynowych, zastępowych i wodzów zachowawczych,

c) organizować akcje obozową,

d) uczyć nowych gier i zabaw harcerskich i zachowawczych,

e) organizować biegi harcerskie,

f) przeprowadzać próby na stopnie i sprawności,

g) przeprowadzać pokazowe zbiórki i wycieczki drużyn i zastępów,

h) przeprowadzać odprawy hufców i drużyn,

i) odbierać przyrzeczenia harcerskie i obietnice zachowawcze,

j) wzytować prace wszystkich jednostek organizacyjnych.

II. Uprawnienia.

1. W porozumieniu z Delegatem M.W.R. i O.P. wzytatorów i instruktorów wysłała Rada i Komendant Związku Harcerstwa Polskiego na Wschodzie.

2. Z ramienia Delegata M.W.R. i O.P., po jego akceptacji, wzytator występuje w charakterze okręgowego instruktora dla spraw młodzieży i harcerstwa.

3. Z ramienia Związku Harcerstwa Polskiego na Wschodzie wzytator reprezentuje Radę i Komendanta Z.H.P. na Wschodzie.

4. W stosunku do władz szkolnych wzytator ma obowiązki:

a) informować delegata, kierowników szkół, grono nauczycielskie o poziomie pracy harcerskiej w szczególności w poszczególnych jednostkach organizacyjnych,

b) urządzać konferencje nauczycielskie, poświęcone harcerstwu w ogólności, a szkolnym sprawom drużyn w szczególności,

c) szkolić i zatwierdzać opiekunów drużyn,

d) omawiać na konferencjach nauczycielskich i radach pedagogicznych zagadnienia, związane z realizacją metod wychowania harcerskiego,

e) organizować kursy nauczycielskie, poświęcone zagadnieniom wychowania harcerstwa, opiekunów drużyn itp.

5. W stosunku do organizacji pracy Z.H.P. n/W, wzytator otrzymuje uprawnienia Komendanta Z.H.P. n/W., a mianowicie prawo:

a) w porozumieniu z komendą chorągwi organizować, zatwierdzać i rozwiązywać jednostki organizacyjne do hufców włącznie, powiadamiając o powyższym Komendę Z.H.P. na Wschodzie,

b) decydować o wewnętrznych sprawach organizacyjnych,

c) zwalniać i mianować komendy samodzielnych hufców i chorągwi. Te decyzje wymagają zatwierdzenia Komendanta Z.H.P. n/W,

d) decydować o sprawach wyszkoleniowych: kursy instruktorskie, drużynowych, zastępowych, specjalne i inne,

e) występować do Komendanta Z.H.P. n/W, o mianowanie, zawieszanie w sprawach organizacyjnych instruktorów harcerskich,

f) prawo przyjmowania do Z.H.P. i usuwania młodzieży,

- g) prawo powoływania i mianowania komisji na stopnie i sprawności oraz na podharcemistrza.

III. Organizacja pracy.

Ekipa wizytacyjna składa się z kilku osób, a mianowicie:

1. Wizytatora z ramienia Komendanta Z.H.P. n/W.
2. Jednego lub kilku instruktorów, specjalistów dla spraw zachowowych, drużyn harcerskich, obozów, pracy żeńskiej itp.
3. W zasadzie ekipa pracuje razem przez pewien czas w jednym środowisku, następnie w całości winna wyjechać do innego. Podział ekip na czony nie jest wskazany, chyba że warunki terenowe lub praca będą tego wymagały.
4. Instruktorzy podlegają wizytatorowi, który jest odpowiedzialny przed Komendantem Z. H. P. n/W. za całokształt pracy wszystkich członków ekipy instruktorskiej.
5. Wizytator jako kierownik ekipy reprezentuje ją wobec władz administracji państwowej, wojska i szkoły.
6. To samo odnosi się do terenowych władz skautowych.
7. Zasadniczy skład zespołu instruktorskiego:

a) Kierownik — ogólne kierownictwo wychowawcze i metodyczne,

— zapoznanie z metodyką harcerską nauczycielstwa miejscowego, rodziców itd. drogą wykładów, kursów, konferencji,

organizowanie kursów instr., drużynowych, zastępowych, wódzów zachowowych itd., uzgodnienie prac harcerskich z ramienia Rady Z. H. P. n/W. i Komendy z miejscowymi władzami,

kontakt z lokalnymi władzami skautowymi i innymi

narodowości (zwłaszcza angielskich),

— lustracje i organizacje miejscowej pracy harcerskiej.

- b) Instruktor — przeszkolony na odpowiednich kursach w Polsce w zakresie specjalnej metodyki i wychowania zachów, — obznajomiony praktycznie z techniką pracy zachowej, gier, śpiewów, wycieczek, zawodów, ognisk itp., — dobrze obznajomiony z polskim folklorem i umiejący go propagować w wychowaniu: pieśni, tańce, pokazy przedstawienia itp.

IV. Sprawozdania i raporty.

Z prac swych oraz wyników wizytacji i pracy instruktorskiej zespołów wizytator składa Komendantowi Z.H.P. n/W.:

1. Krótkie okresowe (miesięczne) sprawozdanie z przebiegu prac, które w jednobrzmiących odpisach przesyła delegatom Ministerstwa WR. i OP. na danym terenie.

2. Raporty organizacyjne zwizytowanych jednostek harcerskich, według załączonego wzoru.

3. Sprawozdanie końcowe ogólne, obejmujące całokształt dokonanych prac w terenie w dwu egzemplarzach.

4. Drugi egzemplarz z odpowiednimi wnioskami i dezyderatami Komendanta Z.H.P. n/W. przedstawia Radzie Z. H. P. n/W.

5. Wszyscy członkowie ekipy starają się utrzymać jaknajwyższy i ściśle kontakt z Komendą Z. H. P. n/W.

Załączniki.

Załączam do wykorzystania i stosowania:

- a) ogólne wytyczne pracy Przewodniczącego Z. H. P.,
- b) wytyczne współpracy z terenowymi Związkami Skautowymi,

- c) zaświadczenia personalne,
- d) wzor raportu powizytacyjnego,
- e) statutu.

Wiceprzewodniczący Rady Z. H. P. n/W.

Szadkowski Zygmunt, hm.

Komendant Z. H. P. n/W.

—/— Śliwiński Jeremi, hm.

Wytoczne współpracy z terenowymi Związkami Skautowymi.

Zgodnie z decyzją 5 Międzynarodowej Konferencji Skautowej w Birkenhead w 1929 r. Komitet Międzynarodowy ustalił następujące zasady tworzenia gromad skautowych o narodowości innej, niż kraj zamieszkania / zatwierdzone przez 6 Międzynarodową Konferencję Skautową w Baden w 1931 r.)

1. Przed zorganizowaniem jakiegokolwiek gromady (drużyny) skautowej należy uzyskać pozwolenie Narodowego Związku Skautowego danego państwa. Zgłaszając prośbę należy przedłożyć:

a) nazwiska proponowanych instruktorów, ze szczegółami ich służby skautowej,

b) upoważnienie na piśmie od Władz Narodowego Związku Skautowego kraju pochodzenia,

c) zobowiązanie dokonywania warunków podanych niżej.

Członkostwo musi być ograniczone do obywateli kraju pochodzenia, chyba, że uzyskano pozwolenie obu zainteresowanych Związków, to znaczy kraju pochodzenia i kraju zamieszkania.

3. Instruktorów wyznacza Związek kraju pochodzenia, lecz nazwiska kandydatów przesyła się Związkowi kraju zamieszkania. Obsadzanie stanowisk Komisarzy / Władze Naczelne i inne / wymaga zgody Związku kraju zamieszkania.

4. Władze Związku kraju zamieszkania mają prawo utrzymywania kontaktu z danymi gromadami i winne usiłować zapewnić im w możliwie najserdeczniejszym zakresie wszelkie udogodnienia, dostępne dla ich własnych drużyn. Takie obcokrajowe gromady powinny informować Związek kraju zamieszkania o swej liczebności i można od nich wymagać proporcjonalnego

płatna składkę w sposób identyczny dla drużyn krajowych.

5. Gromady obcokrajowe obowiązują mundur i odznaki kraju pochodzenia. Wyjątki od tej zasady robić można jedynie za obopólną zgodą obu Związków.

6. Narodowy Związek kraju zamieszkania ma prawo żądać rozwiązania poszczególnych gromad lub usunięcia poszczególnego członka.

Z ramienia Komitet. Międzynarodowego

s. p. Hubert S. Martin,
dyr. Biura Międzynarodowego.

Palestyna, 30. IV. 1944 r.

ROZKAZ L. 43.

I. Hołd. św. Jerzemu.

Stwierdzam, iż imieniem Z. H. P. na Wschodzie zorganizowano dnia 23 kwietnia 1944 r. w święto Patrona Skautów, św. Jerzego, pielgrzymkę harcerską do Liddy, miejsca Jego przyścia na świat, życia i śmierci.

W czasie uroczystości, które odbyły się w Ramleh i w Liddzie, został złożony w kościele katolickim pod wezwaniem św. Jerzego srebrny ryngraf rycerski z krzyżem harcerskim, jako wyraz hołdu polskiej młodzieży harcerskiej z wiarą i przekonaniem, iż czyn ten Skauting całego świata przyjmie, jako dowód przyjaźni i braterstwa Skautowego — Harcerstwa Polskiego.

II. Akt erekcyjny.

Akt erekcyjny w języku polskim i angielskim następującej treści: „Roku Pańskiego tysiąc dziewięćset czterdziestego czwartego, dnia 23 kwietnia, w piątym roku bohaterskich zmagañ Narodu Polskiego o Niepodległość Państwa Polskiego i o całość granic, kiedy Prezydentem Rzeczypospolitej był Władysław Raczkiewicz, Premierem Rządu Rzeczypospolitej Stanisław Mikołajczyk a Naczelnym Wodzem Polskich Sił Zbrojnych — generał broni Kazimierz Sosnkowski,

Związek Harcerstwa Polskiego na Wschodzie w imieniu Harcerstwa Pol-

skiego, w dniu uroczystości Św. Jerzego, Patrona Młodzieży i Skautów całego świata,

składa swemu Niebieskiemu Patronowi w Liddzie, w miejscu Jego przyścia na świat, życia i wiecznego spoczynku głęboki hołd oraz ryngraf rycerski,

z zapewnieniem, iż powierzoną sobie młodzież pragnie wychowywać w oparciu o zasady Chrystusowe i rycerskie tradycje narodowe,

wierząc, iż pokój świata może odbudować wiara, moralność i prawo oraz na nich oparta przyjaźń młodzieży.

— Podpisali przedstawiciele młodzieży, biorącej udział w uroczystościach.

C Z U W A J !

Komendant Z. H. P. n/W.

—/— Śliwiński Jeremi, hm.

Palestyna, 2. V. 1944 r.

ROZKAZ L. 44.

Sprawności służby pogotowia harcerek.

Z myślą o przyszłości, z myślą o Macierzy, z myślą o zadaniach, jakie stoją przed harcerstwem po powrocie do Kraju, opracowała Komenda Harcerek w Wielkiej Brytanii cykl sprawności dla starszych dziewcząt wędrowniczek i harcerek Rzeczypospolitej, obejmujących jedno z zagadnień — *służby pogotowia harcerek.*

W załączniku do niniejszego rozkazu podaje :

— warunki dopuszczenia do prób —

oraz wymagania na sprawności :

- a) obrony przed chorobami zakaźnymi,
- b) żywienia zbiorowego,
- c) organizowania opieki nad dzieckiem.

Sprawności te zatwierdzam i włączam do programu prac Komendy Z. H. P. na Wschodzie.

Równocześnie proszę, by wszystkie komendy chorągwi w pracy starszych dziewcząt ten odcinek pracy uwzględ-

niły, odnosząc się z apelem do wszystkich harcerek, by sprawności te zdobywały.

C Z U W A J !

Komendant Z. H. P. n/W.

—/— Śliwiński Jeremi, hm.

Załącznik do rozkazu L. 44.

z dnia 2 /V/44.

Warunki dopuszczenia do prób na sprawności Pogotowia Harcerek.

Do sprawności służby Pogotowia Harcerek może być dopuszczona harcerka, która :

- a) ma lat 17,
- b) zdobyła sprawność ratowniczką.

Do grupy sprawności Służby Pogotowia wchodzi następujące sprawności :

sprawność obrony przed chorobami zakaźnymi,
sprawność żywienia zbiorowego,
sprawność organizatorki opieki nad dzieckiem.

Harcerka, która zdobywa którąkolwiek z powyższych sprawności :

- 1) posiada podstawowe wiadomości o Polsce,
- 2) posiada podstawowe wiadomości o organizacji przedwojennej opieki społecznej i służby zdrowia (gmina, starostwo, województwo),
- 3) posiada ogólne wiadomości o administracji terenów polskich okupowanych przez wroga,
- 4) zdaje sobie sprawę z trudności warunków życia obecnej chwili w Polsce, a w szczególności z warunków życia młodzieży,
- 5) umie rozbić biwak i przygotować na biwaku posiłek,
- 6) w miarę swych możliwości stara się uzupełnić swój ekwipunek polowy.

Sprawność obrony przed chorobami zakaźnymi.

- 1) Przestrzega w życiu codziennym higieny osobistej.
- 2) Objasni :
 - a) co jest przyczyną choroby zakaźnej,
 - b) w jaki sposób rozprzestrzeniają

się choroby: tyfus plamisty, tyfus brzusny, czerwonka, gruźlica, dziecięce choroby wysypkowe, dyfteryt,

c) zna najbardziej charakterystyczne dla wyżej wymienionych chorób objawy, które winny spowodować zastosowanie przed przybyciem lekarza odpowiednich środków ostrożności.

3) Odkazi wodę przeznaczoną do picia i mycia.

4) Odwzyszy ubranie, pokój, człowieka.

5) Objaśni, jak zwalczać świerzb.

6) Zdezynfekuje pokój w sposób właściwy i przy użyciu środków prymitywnych.

7) Zdezynfekuje umywalnię i ustęp.

8) Wypierze zakażoną bieliznę; odkazi naczynie używane przez chorego.

9) Zebezpieczy wodę i produkty żywnościowe przed zakażeniem.

10) Wie, jak zachować się przed przybyciem lekarza wobec wypadku choroby, podejrzanego o zakażenie (izolacja chorego, dieta itp.).

11) Zna adres i ewent. Nr. telefonu lekarza i apteki w każdorazowym, nawet chwilowym miejscu swego zamieszkania.

Sprawność żywienia zbiorowego.

1) Zna wartość odżywczą głównych produktów.

2) Opracuje jadłospis dla 50 osób na 4 dni oraz obliczy ilość potrzebnych produktów, zrobi kosztorys, zaprowadzi prostą rachunkowość.

3) Zna zasady gotowania w warunkach prymitywnych: gęstych pożyw. zup, mięsa, jarzyn zielonych, jarzyn suchych, oraz umie przygotować posiłki z produktów sproszkowanych (dehydratów).

4) Umie przechowywać produkty świeże i suche.

5) Zakisi beczkę kapusty, przechowa ziemniaki i marchew na zimę.

6) Wybuduje kuchnię polową pod duży kocioł.

7) Zorganizuje sprawnie wydawanie posiłków.

8) Zna zasady organizacji pracy w centrum wyżywienia (kuchnia, magazyn żywności, dostawy).

9) Określi potrzebną wielkość i ilość naczyń oraz zorganizuje ich mycie w sposób celowy z uwzględnieniem zasad higieny.

Sprawność organizatorki opieki nad dzieckiem.

1) Posiada podstawowe wiadomości z zakresu pedagogii i higieny. Zna psychologię dziecięcą i metody, jakich należy użyć przy zajmowaniu się dziećmi, wie jak wykorzystać dobre cechy ich charakteru.

2) Zna metody pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym, w wieku szkolnym (7-11) i w wieku harcerskim (11-16).

3) Umie zorganizować i zająć grupę około 20 dzieci, nie mając żadnych pomocy i sprzętu.

4) Wie, jak zorganizować grupę około 100 dzieci o dużej rozpiętości wieku.

5) Opracuje program zajęć właściwych dla danej grupy dzieci na przeciąg tygodnia.

6) Wygłosi pogadankę dla dzieci starszych, opowie bajkę dla młodszych, poprowadzi grę, śpiewy.

7) Ułoży trzy proste i pożywne jadłospisy dla dzieci na cały dzień.

8) Ugotuje pożywną zupę, kluski, kaszę i dwie jarzyny, wie jak przygotować pożywienie dla niemowląt.

9) Zna podstawowe zasady higieny dziecka: czystość, znaczenie świeżego powietrza, snu, odpoczynku, ruchu, właściwego odżywiania, ubrania.

10) Zrobi budżet na okres miesiąca, mając podane ceny produktów i ilość dzieci.

WYDAWCA: ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO NA WSCHODZIE.

ADRES: Polish Forces Middle East 10. Śliwiński.

Odbito w drukarni OO, Franciszkańów w Jerozolimie. Dyrektor: O. Franciszek.